

ΤΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
«ΠΑΝΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΟΣ» ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

Γραφεία: Μαιροκορδάτου 7 ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 3617.705 Τ.Τ. 106 78

Όλοι μαζί για τὴν προκοπὴ τοῦ Συλλόγου μας καὶ τοῦ Τόπου μας

ΜΑΡΤΙΟΣ 1985

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΜΕ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 3 Μαρτίου, έγινε συνεστίαση με χορό από μέλη και φίλους του Συλλόγου μας στο Μουσικοχορευτικό Κέντρο «ΤΑ ΩΡΑΙΑ» στο Γαλάτσι.. Ήταν μια πολύ καλή γιορταστική χραδιά, που πέ-

σεμειώνει μια πολύ ευχάριστη χραδιά. Το γλέντι με κέφι και χορό ήταν τρικούβερτο, και βάσταξε μέχρι τις πρωϊνές ώρες. Παρά το ότι ο χορός έγινε μετά τις απόκριες, Κυριακή χραδύ και

ρασε με πολύ κέφι. Το Κέντρο πολύ άνετο με ευρύχωρη και όμορφα διακοσμημένη αίθουσα, με πλούσιο μουσικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα, με τραγουδιστές τη Γιώτα Λύδια, Δ. Κοντογιάννη, Σαραβέλα, Καρακώστα και άλλους, έδωσε μια καλή ευκαιρία να περά-

με χροχή, συγκεντρώθηκαν αρκετοί πατριώτες μας και φίλοι του Συλλόγου. Περάσαμε μια όμορφη Χαλκιδικιώτικη χραδιά. Είχαμε και λαχειοφέρο αγορά με πολλά και καλά δώρα, που πρέσφεραν πρόθυμα μέλη και φίλοι του Συλλόγου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Απευθυνόμαστε στους Χαλκιδικιώτες και τους γνωρίζουμε ότι το Γραφείο - Εγγεκτήριο του Συλλόγου μας, είναι ανοικτό κάθε Πέμπτη από 6.30 - 9.30 μ.μ. και κάθε Κυριακή 11 π.μ. - 13 μ.μ.

Πρέπει να έρχονται τόσο για να συναντούν τους πατριώτες μας και φίλους μας, δύο και για ανταλλάσσουμε κουδέντες για θέματα που αφορούν το Σύλλογο. Πώς διαφορετικά θα συναντώμαστε και θα γνωρίζομαστε μέσα σ' αυτή τη χώρη Αθήνα;

Πρέπει δύο μας να αγαπούμε το Σύλλογο και να δείχνουμε ενδιαφέρον, όπως κάνουν άλλα μέλη συλλόγων, ακόμα και χωριών της Πελοποννήσου, γησιών κλπ.

Ευχαριστούμε

Λάβαμε τὴν συνδρομὴν γιὰ τὴν ἐφημερίδα

Πήραμε τις συνδρομές για την εφημερίδα 1985 από:

Ανάργυρο Ζέρβα, Σταύρο Βούλγαρη, Γιώργο Ι. Ρήγα, Αγγελο Καραστέριο, Ελλη Ξιούφη - Σαραντίδου, Μιχάλη Κυριαζή, Ελένη Καραντώνα, Μαρία Αθανασιάδη, Γιάννη Δ. Πιτέρη, Βασίλειο Μιχαλούδη, Απόστολο Μιχαλούδη, Κων. Δέρκο, Γιάννη Ρίζο, Αγγελική Δημητροπούλου, Γιώργο Κατσούλη, Γρηγόριο Κωνσταντίνου, Τάσιο Κακλαμάνο, Βασιλή Ν. Γκάγκανο, Κωνσταντίνα Συριώτη - Στασινοπούλου, Νικ. Κ. Πόχτα, Κων. Βασιλούπη, Τριαντάφυλλο Τριανταφύλλου, Δημ. Τριανταφύλλου, Κώστα Στεφανή, Μιχάλη Κοιμτζή, Θανάση Ξονίκη, Παράσα Μαρία Ευαγγ., Αλεξάνδρα Ηλ. Μακρή - Λαλιώτη (μέσω Ευαγ. Παράσα), Γιώργο Καλυθάκη, Γιώργο Ιγνελή, Μαρία Θ. Σιώπη, Παύλο Εμμανουήλ, Δημ. Μπρουτζά, Γρηγ. Θ. Καραγιάννη, Μιχ. Ζαχαρίου, Καΐτη Μπονέλλη, Νικολάκη Ντάλε, Ιωάννη Παλαμίδη (Θεσ) νίκη), Μαυρουδή Μοδικό, Γεώργιο Ψαθά, Γιάννη Σιάρκο.

Χαλκιδικιώτες, άριστοι επιστήμονες και επαγγελματίες, μένουν πολλοί στην Αθήνα, και μάλιστα δύο τους διακεκριμένοι και με πολλές δουλειές. Ας τους προτιμούμε και μείς γιατί θα εμμαστε σίγουροι ότι θα μας εξυπηρετήσουν και σωστά και χωρίς εκμετάλλευση. Γιατί να μη τους γνωρίσουμε και να ζητήσουμε κάθε επαγγελματική προσφορά;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ που μας έστειλε τη σειρά της θαυμάσιας έκδοσής της «ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ».

Συγχαίρουμε την Εταιρεία για τη μεγάλη συμβολή της στη γνωριμία, ιστορική και πολιτιστική, του τόπου μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
Ε Υ Χ Ε Τ Α Ι
ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΟΥ-
ΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΜΑΣ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ: ΕΝΑΣ ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΤΟΠΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Έτσι, το 482 π.Χ., ο Εέρης επιφόρτισε μηχανικούς και εργάτες να ανοίξουν μια διώρυγα δια μέσου του ισθμού της Ακτής, σ' ένα μέρος που δρισκόταν σχεδόν στο ίδιο επίπεδο με την επιφάνεια της θάλασσας και είχε πλάτος μόλις 2.400 μέτρα. Η διώρυγα πλάτους 40—50 μέτρων, ανοίχτηκε από ντόπιους εργάτες με την εποπτεία Ελλήνων και Φοινίκων μηχανικών. Το 480 π.Χ. αφού μπήκαν στην Ευρώπη κάρνοντας μια γέφυρα από δάρκες πάνω από τον Ελλήσποντο, οι περισκέπες δυνάμεις πέρασαν τη διώρυγα — αυτή ήταν πιθανόν η πιό σημαντική δύναμη εισβολής που έγινε μέχρι τότε, συμπεριλαμβάνοντας 200.000 άνδρες και ίσως 700 καράβια. Τελικά, οι Πέρσες ακολούθησαν απλώς ένα ποιοτυπούμονο μονοπάτι προς την καταστροφή: παρ' δόλου άνοιξαν ένα δρόμο στις Θερμοπύλες, ο περσικός στόλος καταστράφηκε στη Σαλαμίνα και ο στρατός αγάχαιτοίστηκε στις Πλαταιές (όπου ο Μαρδόνιος σκοτώθηκε).

Η διώρυγα σιγά - σιγά με τους αιώνες εξαφανίστηκε. Ίσως έγινε καταληπτό ότι η υπαρξή της δεν εξυπηρετούσε

τίποτα το καλό.

Μόλις δύμας αγιτιμετωπίστηκε απότελεσματικά η περσική απειλή, οι Έλληνες άποικοι της Χαλκιδικής και οι Έλληνες των νοτίων περιοχών άρχισαν να φοδούνται μια άλλη απειλή, τους Έλληνες της Μακεδονίας. Η Ποτίδαια, παρ' δόλου άνοιξε από την Κόρινθο, έγινε μέλος της Κοινοπολιτείας της Δίλου που δημιουργήθηκε από την Αθήνα το 447 π.Χ. Και η Αθήνα ίδρυσε τη δική της αποικία στην Αμφίπολη, έναν προ-υπάρχοντα οικισμό, κοντά στην εκβολή του Στρυμώνα, δορειοανατολικά της χερσογήσου της Χαλκιδικής, που να ελέγχει χάρη στη θέση της, τους δρόμους που οδηγούν στο πλούσιο σε μεταλλεύματα δρός Παγγαίο. Η Ποτίδαια μπορούσε να

το δεχθή αυτό σαν μέτρο που πάρθηκε από την Αθήνα για να ελέγχει την ασφάλεια της περιοχής. Άλλα το 434 π.Χ., η Αθήνα αύξησε ξαφνικά το φόρο της Ποτίδαιας, τη συγεισφορά της στην Κοινοπολιτεία. Στην πραγματικότητα, η Αθήνα ήταν επικεφαλής μιας αληθινής αυτοκρατορίας. Η Ποτίδαια αγκαίνωσε δια αποχωρεί από την κοινοπολιτεία και

γού τον καταδίκασε στην εξορία και αφέρωσε τα είκοσι ακόλουθα χρόνια της ζωής του για να γράψει την ιστορία του Πελοποννησιακού πολέμου. Μπορούμε λοιπόν να πούμε δια απόικες του Πελοποννησιακού πολέμου, εγώ μια άλλη πόλη στενά συγδεδεμένη με τη Χαλκιδική —η Αμφίπολη— συνέβαλε ώστε οι επόμενες γεγονότες να κατανοήσουν αυτό το πόλεμο.

Ο Πελοποννησιακός πόλεμος, δεν τελείωσε οριστικά, παρά μόνο το 404 π.Χ., εποχή διόπου οι ελληνικές πόλεις της Χαλκιδικής είχαν γίνει αρκετά πλούσιες και ανεξάρτητες ώστε να σχηματίσουν το δικό τους συγκρότημα. Την αρχηγία πήρε η Όλυνθος, αποικία που ίδρυθηκε από τη Χαλκίδα της Εύβοιας. Ο Βασιλιάς της Μακεδονίας διέποντας τη Χαλκιδική Συμμαχία σαν απειλή, κινήθηκε εναντίον της Ολύνθου. Στο μεταξύ, οι Σπαρτιάτες, προσπαθώντας να επιβάλουν τη δύναμη τους, έστειλαν βοήθεια στους Μακεδόνες και το 379 π.Χ., οι δύο δυνάμεις

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΝΕΑ ΣΚΙΩΝΗ (Τσιαπράνι)

Πήραμε την παρακάτω ανταπόκριση του ανταξίου εκπαιδευτικού κ. Ξενοφῶντα Παραθύρων και υπεστηρικτή του Συλλόγου μας.

Το χωριό αυτό, βρίσκεται κοντά στ' ακρογιάλι και προς το Β.Δ. μέρος της αρχαίας ονομαστής Σκιώνης.

Η φύση το προϊκισε με πολλά δώρα και άπειρες χάρες. Μεταξύ δύο λοφίσκων, γεμάτων πεύκων και ωραιοτάτων εις θέαμα καλλιτεχνικό και κοντά της κυανής ακτής απλώνεται.

Η εκ του μακρόθεν όμις δίνει εικόνα μιας ωραιοτάτης κωμοπόλεως και ζηλευτής και ως κατεχούσης τα σκήπτρα του Τουρισμού και της ξενικής κινήσεως της επαρχίας μας.

Δυστυχώς το μέχρι χθες χωρίον «Κεραμίδιον» ήτο θαμμένο στη νέκρωσι, στο λήθαργο και ριχμένο σε μια απροσέγγιστη γωνιά της Κασσάνδρας. Σήμερον το χωρίο αυτό ήρχισε να αναγεννάται με νέα ιδιαίτερα και ν' αμιλλάται ως προς την εξέλιξιν καθόλου τας πρώτας κωμοπό-

~~~~~  
Του κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ  
~~~~~

Εκπαιδευτικού

λεις της Χαλκιδικής. Ο επισκέπτης εδώ εκ πρώτης όψεως νομίζει ότι βρίσκεται σε ένα χωρίο όχι από τα συνήθη αλλά σε χωρίο που έχει κατοικηθεί η ευδαιμονία και η αρμονία της φύσεως. Και είναι άλλωστε δικαιολογημένος στην υπόθεσι αυτή, αφού η Ν. Σκιώνη είναι πλουσιώτατη σε κτηνοτροφικά και γεωργικά προϊόντα και αφ' ετέρου ο Σκιωναίος αποτελεί φαινόμενον φιλοπονίας και υπερμέτρου εργατικότητος.

Ο ταξιδιώτης που περνά δίπλα στα χωράφια της, βρίσκεται προ μοναδικής εικόνος. Βλέπεις παντού, όχι μόνο πώς ο αγρότης ζυμώνει το χώμα με τον ιδρώτα του, αλλά και αυτά τα πετρώδη βράχια όπως είναι τα θουναλάκια, Άγιος Ηλίας, στρεμματάς, Χείτρα Χέρσα και Βουλγάρες, να λαβαίνουν σάρκα και ζωή και να καλλιεργούνται με μεγάλες αποδόσεις. Κι αυτά τα ρέμματα και αυτά τα απόκρημνα λαγκάδια, τ' απρόσιτα και από κατοίκια τα στολίζουν σαν νυφούλες τα ωραία δένδρα των ελαιώνων. Και δι, στείρο υπήρχε το εγονιμοποίησε, και δι, νεκρό το ζωντάνεψε η δημιουργική εργασία του Σκιωναίου.

Ολόκληρος η περιοχή απλώνεται τώρα ολοπράσινη, ολοζώντανη, στολίδι της Κασσάνδρας, ένα ανεκτίμητο διαμάντι. Τα μικρά και άσπρα σπιτάκια του ιστάμενα καμαρώτα εις την κατάμηκος και μοναδικήν παραλιακήν οδόν, χαρεύονται καθ' εκάστην από το γαλανόλευκο κύμα και ξαποστέλουν άφωνα και αθόρυβα τους γλυκείς χαριτεισμούς των στην απέναντι αλλά μακρινή ακτή του Κισσάβου και Πηλίου. Θέαμα φαντασμαγορικώτατον. Η φύσις ως φαίνεται κατιδούσα την ιδιαιτέρων φιλεργατικότητα των κατοίκων έπλεξε και εκέντησε επάνω σ' αυτή τη χαριτωμένη τοποθεσία με μεγάλη τέχνη τας ωραίας και ζωηράς επιχρωματώσεις του πρασίνου και παρέσχε τας πολυειδείς φυσιολατρικάς γοητείας. Εδώ φαίνεται η μεγαλοπρέπεια της φύσεως Πανόραμα υπέρτατο εις σύλληψην και γοητείαν αφάνταστος εις αρμονίαν.

Από το πρώι ακόμη, ξυπνούν τα πρώτα αρδόνια και αρχίζουν το τερπνόν των κελάδημα, το μόνον εγερτήριον της αυγής δια τους κατοίκους. Μόλις ο ήλιος ξεπροβάλλει αρχίζουν οι κάτοικοι να τραβούν προς τα χωράφια των, κρατώντας την τσάπτα ή το τσεκούρι πάντα με το γέλιο στα χείλη.

Το ένδυμα του πρασίνου χωριού αρχίζει να λαβαίνη όλα του τα χρώματα και να λάμπη μέσα στα γιορτερά του και πανηγυρικά του ενδύματα. Το μοσχοβόλον άρωμα των πεύκων και των οπωροφόρων δένδρων σκορπίεται άφθονον εις την τριγύρω φύσιν.

Ιστάμενος κανείς εις μέρος υψηλόν, μένει επί ώρες ολόκληρες ακίνητος και σιωπηλός απολαμβάνει και διεισδύει στην ωραία συναρμόνιση των στοιχείων της φύσεως. Η ωραία και ακύμαντος θάλασσα που με ευγένεια ακουμπά στο ζηλευτό αυτό χωριό, το ψιθυρίζει με τον φλοίσθιο της, τη γαλήνη, την ησυχία, την υπεροχή της. Εις το ανοικτόν Πέλαγος φαίνονται τα βαπτόρια τα οποία διευθύνονται προς όλας τας κατευθύνσεις. Εις δὲ το βάθος προς το Ν.Α. μέρος στον αχνίζοντα ορίζοντα φαίνονται να κρυφογελούν για τη μοναξιά τους τα σκορπιστά νησά του Αιγαίου.

Προσέτι θαυμάζει κανείς τους διαφόρους

χρωματισμούς τους οποίους η ωραία φύσις αλλάσσει ανά παν λεπτό την ώρα που δύει ο ήλιος. Αι ολόχρυσες ακτίνες του που περνούν από τους ολόλευκους ώμους του Κισσάβου εξακοντίζονται και αντικατοπτρίζονται μέσα στο μεγάλο καθρέπτη της φύσεως, ενώ τα πουλάκια ως αντιπρόσωποι των κατοίκων ανταπαντούν και αποχαιρετούν με γλυκά κελατηδήματα την ευχάριστο συντροφιά του.

Ευτυχείς είναι οι κάτοικοι οι απολομβάνοντες τα καλά της φύσεως και θα ήτο ευχής έργον αν το χωριό αυτό το προσέβλεπαν οι παραθερησταί και το επλησίαζον δια το γνωρίσουν με τα ιδιαίτερά του θέλγητρα, καθ' ην στιγμήν μάλιστα πνέουν προοδευτικά ιδέαι εις τους πρωτόπορους και πρωστάτας της δύλης εξελίξεως του.

Σ η μείωσις: Το παρόν ρεπορτάζ, εδησιεύεται τον Μάιον του 1931, εις την τότε εκδιομένην εν Πολυγύρῳ Χαλκιδικής Εφημερίδα «Πίγχαλκιδική» και αναδημοσιεύεται και σήμερον ήδη, κατόπιν απαιτήσεως σχεδόν πάντων των κατοίκων Ν. Σκιώνης και πολλών φυσιολατρών, επιφυλλασσόμενοι, θελτιουμένων των καιρικών συνθηκών να συντάξωμεν και δεύτερον τοιούτον, εις το οποίον θα συμπεριλαμβάνεται δύλη η επελθούσα ραγδαία μεταβολή και πρόδοσ του Τουρισμού εν συναρτήσει και με την Τεχνολογικήν εξέλιξιν, όχι μόνον εις την περιοχήν της Ν. Σκιώνης, αλλά και εις την περιοχήν ολοκλήρου της Ν.Δ. πλευράς της Κασσάνδρας, της οποίας αι φυσικά καλλονάι και η θέσις της έναντι του Ολύμπου, του Κισσάβου, του Πηλίου και των νησιών του Αιγαίου και η φυσική συνύπαρξή της μετά του Θερμαϊκού, της προσδίδουν ιδιαίτερον τόνον, να διεκδικήσει μέσα στον καλπάζοντα Τουρισμόν τον Τίτλο της «Κορωνίδος» ως αποφαίνονται πάντες οι επισκεπτόμενοι ταύτην φυσιολάτραι.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΜΑΣΑΛΙΑ Ανέυδοτα

Μια μέρα στα Νέα Μουδανιά, ένας τουρίστας φορτωμένος, πλησιάζει έναν φαρά στην παραλία και τον ρωτά. HOTEL; HOTEL; Ο φαράς συγράμματος ο καυμένος, δεν καταλάβαινε τί ζητούσε ο παραθεριστής. Πλησιάζει ένας γνωστός τύπος των Μουδανιών και λέγει στον φαρά — Τί θέλει αυτός; — Δεν έρω, απάντησε ο φαράς. Θέλει λέγει το οτέλ. Τότε ο τύπος λέγει στον φαρά: — Τον ΟΤΕ ζητάει θρε αγράμματε! Και έδειξε στον τουρίστα τα γραφεία του ΟΤΕ. Γυρίζει μετά τον τύπο και λέγει στους συγκεντρωθέντες περίεργους: — Αυτό πει να έρει κανείς ένες γλώσσες, θράξει το χωριό του ασπροπρόσωπο.

Τώρα πόσο ασπροπρόσωπο θγήκε το χωριό του, θα μας τό έλεγε ο παραθεριστής, όταν αντί για ξενοδοχείο, μπήκε στα γραφεία του ΟΤΕ.

— ● —

Η θεία Μαρούδα από τον Αγιο Μάμα, πήγε να δη την παντρεμένη κόρη της και τα εγγόνια της που κάθονταν στα Πολυγυρινά Καλύβια. Η μικρή της εγγονή η Ελενίτσα μόλις την είδε, έτρεξε στην αγκαλιά της. 'Όπως τη χάρευε η γιαγιά της, πρόσεξε η μικρή ότι τα χέρια της ήταν μαύρα. Με την αφέλεια που διακρίνει τα μικρά παιδιά, ρώτησε η Ελενίτσα τη γιαγιά της: — Γιατί γιαγιά είναι τα χέρια σου μαύρα; Και η γιαγιά της απάντησε. — 'Έχου να ζεύγους καμιά δεκαριά μέρες καλόμ', γ' αυτό!

— ● —

Η κυρά Πολυζένη από τη Λόθοκη, ήταν στο μήνα της 'Ένα θράδυ την έπιασαν οι πόνοι. Γιατρός δεν υπήρχε στο χωριό, μόνο μια γρηγοριά της παλαιάς εποχής, πρακτική, από εκείνες που έκοβαν τον αφαλό με τό φωλιδί που κούρεβαν τα πρόβατα. Η γένινα δύσκολη. Το παιδί έρχόταν ανάποδα και η μαρμή δε μπορούσε να το θράξει. Αναγκάσθηκε ο άνδρας της Πολυζένης να πάει στη Λιαρίγκοβη να φέρει γιατρό. 'Όταν ήλθε ο γιατρός, θρήκε την Πολυζένη να θρυγά. — Αχ, γιατρέ, πονώ. — 'Όταν το έβαζες δύμως δεν πονούσες, της απαντά ο γιατρός. Τότε, παρ' όλους τους πόνους που είχε η Πολυζένη λέγει στο γιατρό: — Μ' αν έβγαινε γιατρέ όσο εύκολα μπαίνει θα γεννούσα κάθε μέρα!'

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΛΛΕΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
Βασ. Σοφίας 115 — Τηλ. 6426 392

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΤΕΡΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τιμόθεου 9 Παγκράτι — Τηλ. 7233 322

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΧΑΣΑΠΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Βασ. Σοφίας 115 — Τηλ. 6420 487

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟ·Ι·ΜΤΖΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΥΔΡΟΓΕΙΩΝ ΣΦΑΙΡΩΝ
ΕΙΔΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ - ΜΟΛΥΒΙΩΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
Σαρρή 12 — Τηλ. 3216 596 - Αθήναι

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΥΛΑΓΑΡΗΣ
● ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
● ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
● ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΟΥ 3 - Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ - Τηλ. 8324.781 - 8069.095

ΤΑΣΟΥΛΑ ΧΑΣΑΠΗ & Σία Ο.Ε.
ΒΟ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΓΗΣΗ

B'

Κι όμως. Μέσα σε τρεις μέρες, δεν σταθήκαμε καθόλου. Από πολύ πρωί, ως αργά το βράδυ, κινηδίαστε, μετακινιόμαστε, σταματούσαμε, παρατηρούσαμε, θαυμάζαμε, απολαμβάναμε.

Μάτια, αυτιά, γεύση, δισφρηση, αφή, αισθηση και διαισθηση, βρίσκονταν σε διαρκή υπερλειτουργία. Ήθελαν να ρουφήσουν και να αφορισθούσαν ολόκληρη την πολύμορφη, την πολύτροπη, την πολυσήμαντη και βαρυσήμαντη προσφορά, της απαράιλλης Χαλκιδικής.

Την τωριγή και την παλιότερη. Την πρόσφατη και την πανάρχαιη. Την υλική, τη φυσική, την πνευματική, την πολιτιστική, την αρχαιολογική, την παλαιοντολογική. Την αισθητική και την αισθησιακή. Την ιστορική και την άμεση. Και γά τι καταφέραμε: αποκομίσαμε βαρύτιμα θησαυρίσματα, ικανά να τροφοδοτήσουν δλες τις περιοχές των πολυεδρικών ενδιαφερόντων μας.

Τρεις βραχίονες, μόνιμα και γνωχεινικά τεντωμένοι και ξαπλωμένοι στη θάλασσα. Την άλλοτε ήρεμη, ήμερη, γαλήνια, ελκυστική και μαγευτική. Κι άλλοτε αγριεμένη, φουρτουνιασμένη, θυμωμένη, βουερή, φοβερή και τρομερή. Τη λεβεντοπνίχτρα και φαρμακερή.

Τρεις χερσόνησοι: του Αθωνα (Άγιου Όρους), στην αγαπητική πλευρά. Της Κασσάνδρας, στη δυτική. Και της Σιθωνίας, στη μέση.

Τις γυρίσαμε και τις τρεις, δλοι. Χωρίς να αισθανθεί κανείς, ούτε την παραμικρή κούραση. Ούτε την παραμικρή αντί ή δυσφορία. Κι ας είχαμε μαζί μας και κάτι «Θαλαρές» συντροφίες, μιας κάποιας ηλικίας. Μα αυτές είναι που είχαν τις πιο απαιτητικές διαθέσεις: από τα γαστρονομικά, μέχρι τα απώτατα προστοικά. Ποιός είπε ότι η ζωτικότητα μετρίεται με τα χρόνια. Αγ το νομίζει κανείς, κάνει μεγάλο λάθος.

Αυτό, το θεβαϊνει ο γράφων, γιατί

δεν τον άφηγαν ήσυχο ούτε λεπτό, μέσα ή έξω από το λεωφορείο. Το τί απαγωτές ομοδρούτιές έχω υποστεί από τα καταρρακτώδη ερωτήματα, δεν περιγράφεται. Πες μας και τούτο, πες μας και το άλλο. Κι όλο μου τα κλωθούριά του γέφρω στη φως της δημιουργήτης τις πανύρχαιες, τρισχαριτωμένες ερωτικές ιστορίες των μυθικών ηρώων.

Ζήσουσαν να μάθουν πώς τηγ κατάφε-

Του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΡΙΜΠΑ

ρε και την ξεγέλασε ο τάδε λεβεντονιός, την τάδε ναζιάρα, εκλεκτή της καρδιάς του. Λες κι ήμουν αυτόπτης στην απαγωγή και την περιπετειώδη μεταγωγή του ζεύγους Αμ, εκείνες οι παράξενες, οι πολύπλοκες, αλλά τόσο ξεκαρδιστικές δραστηριότητες του Δία, του ζωτικότατου πατέρα των θεών και των ανθρώπων; Όσο γι τις μεθυστικές και θορυβώδεις εμφανίσεις του Διόγυσου, τους εκστασιασμούς και τα συγκλονιστικά του παραληρήματα, καλύτερα γα μην είχαν τελειωμό;

Αυτά τα ωραία και απολαυστικά, μὲν «μερικάς γηραιάς, αλλά εξόχως δροσεράς και ζωτικάς υπάρξεις, αμφιφέρων των φύλων», όπως θα έλεγε και ο δημητικός και αφυπνιστικός, Ειμιανούγλη Ροΐδης.

Εστία, οριητήριο, υπνωτήριο και αναγνωτήριο, είχαμε το Ξενοδοχείο ALEXANDER BEACH: Αλεξανδρινή ακρογιαλιά, όπως θα λέγαμε σε άπταιστη, τόσο γνώριμη και τόσο εκφραστική γεοελληνική λαλιά. Τι να κάνουμε, θέλουμε δε θέλουμε, χρησιμοποιούμε τις ξένες λέξεις, ή τις παραπομπές ελληνικές, ή τις ανάμικτες, σαν γα μασούμε σκληρά στραγάλια, με πονεμένα δόγτια. Αυτά έχει η τουριστική έκρηξη. Η αδάκονη κίνηση, διακίνηση και μετακίνηση ανθρώπων, ιδεών και πραγμάτων, φέργει μοιραία και αγαπότρεπτα και τη γλωσσική αλλοτρίωση. Έχουμε γίνει σε δύλια καλλιέργεια, που λέγε.

Ας είναι. Ας μην είμαστε και μεμψιοιροι. Αυτά απαιτεί η εποχή μας, αυτά αγαγκαζόμαστε για ανεχθούμε και για υποστούμε. Η ζωή, σπάνια διαιροφρώγεται όπως μας αρέσει. Είναι τόσο δυνατή, ώστε καταφέρνει να αφομούγει και τον πιο απαιτητικό, τον πιο δύστροπο και εκλεκτικό.

Το ALEXANDER BEACH, λοιπόν, με το ελληνοαγγλικό του όνομα, βρίσκεται σε μια μαγευτική, απόκρημνη και βραχώδη ακρογιαλιά, κοντά στο προσφυγοχώρι Καλλιθέα. Η τοποθεσία αυτή, άλλοτε ήταν απρόσιτη και ακατοίκητη. Λεγόταν Κρυοπηγή. Είγιαν ευνόητο ότι της έδωσαν αυτό το όνομα, από τη φυσική πηγή με το κρυστάλλινο και πεγκαλάθαρο πόσιμο νερό, που αναβλύζει άφθονο και κελαριστό, από τη μάνα γη.

Η περιοχή, είναι κατάφυτη από αυτοφυή πεύκα, δύλων των ηλικιών, μεγεθών σχημάτων και αποχρώσεων. Το ξεγούρι, πυληγένο στο πράσινο και στο λουλούδι, διαθέτει δλες τις ανέσεις, καθώς και άριστη περιποίηση. Κανένα παράπονο, ούτε στον ύπνο, ούτε στην καθαρίτητα, ούτε στο φαγητό, ούτε στην συμπειριφορά του προσωπικού.

Η προσπέλαση στην αιμουδερή ακρογιαλιά, γίνεται με τελεφερίκ (γα κι άλλη ξένη λέξη), που λειτουργεί ορισμένες ώρες. Κι εκείνη η «κλαίουσα» στη μέση της κατάφυτης και πεγκαλάθαρης αυλής με τα άνετα παγκάκια, χάριμα οφθαλμών.

Στάθηκα ώρα πολλή και την καμάρωγα τη μαγευτική κλαίουσα. Έτσι, καθώς έρριχνε προς τα κάτω τα τρυφερά θλαστάρια και το πλούσιο, δροσερό και αργυρόχρωμο φύλλωμά της, με κράταγε αιχμάλωτο του κάλλους και της υποβλητικής, της μυστηριακής, θα έλεγα, εικόνας που στεκόταν μπροστά μου. Ή κλαίουσα. Τί σφήνη, τί πετυχημένη, τί ταιριασμένη ονομασία; Δίνει την ευτύπωση μιας σεμνής, μελαγχολικής, συγαισθηματικής, πληθωρικής και ψυχικά τραυμα-

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Κάτοικοι 2.200. Απέχει 117 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη και 47 χλμ. από τον Πολύγυρο.

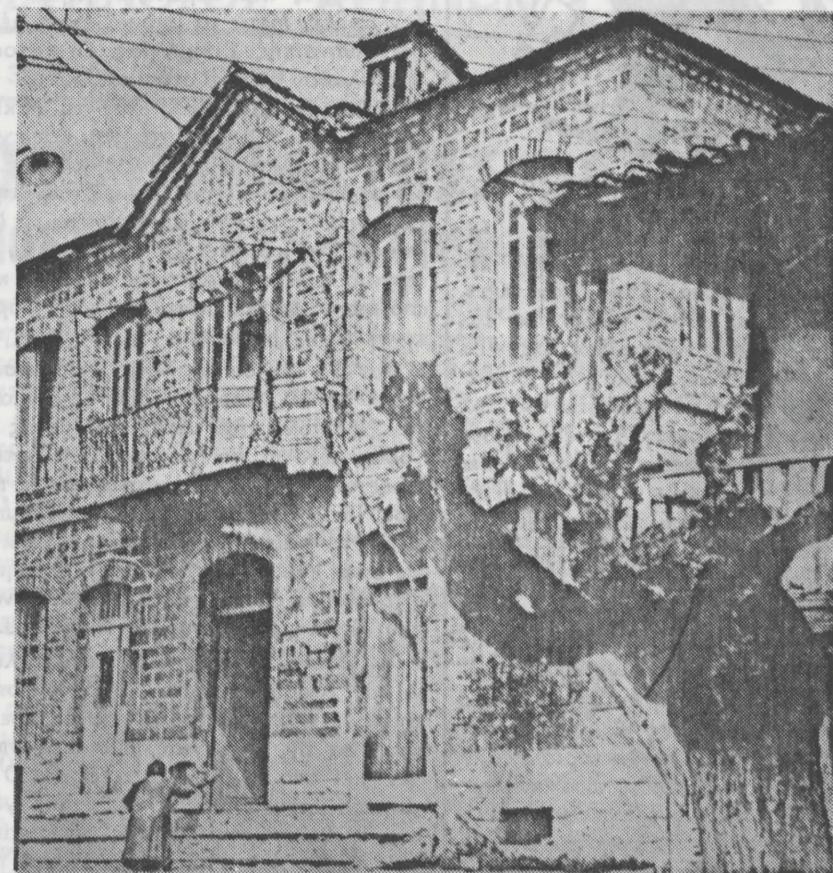
Έχει: εστιατόρια, ξενοδοχεία, κάμπινγκ, ενοικιαζόμενα δωμάτια, ταχυδρομείο, ΟΤΕ, αστυνομία, ιατρείο, φαρμακείο, ταξί, σταθμό βενζίνης, συνεργείο μικροεπισκευής αυτοκινήσων, λιμάνι (στον ορμό Παναγίας).

Η περιοχή του Αγ. Νικολάου κατοι-

δικαιολογούν και το γενικό επίθετο «Μανιάτες» με το οποίο αποκαλούν τους Αγιονικολάτες οι κάτοικοι των γειτονικών χωριών. Το 1821 το χωριό καταστράφηκε από τους Τούρκους.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ:

— Λαϊκή αρχιτεκτονική: σώζονται πολλά σπίτια του 19ου αι. με χαρακτηριστικά δείγματα λαϊκής αρχιτεκτονικής

κείται από τα προϊστορικά χρόνια. Στο ύψωμα «Βέτρυνο», Ν.Δ. του χωριού, έχουν εντοπιστεί τα ίχνη ενός προϊστορικού οικισμού, ο οποίος συνέχισε να υπάρχει ως τα ελληνιστικά χρόνια. Επίσης στις ίδιες χρονικές περιόδους κατοικούνταν και η παραθαλάσσια περιοχή «Πύργος», Β.Α. του χωριού.

Το σημερινό χωριό φαίνεται ότι δημιουργήθηκε πριν από το 14ο αιώνα. Σε αγιορείτικα έγγραφα του 1300, αναφέρεται ότι στην περιοχή υπήρχε ένας συνοικισμός με το όνομα «Φουρνεία», του οποίου εξέλιξη φαίνεται ότι είναι το σημερινό χωριό. Η προφορική παράδοση του χωριού αναφέρει ότι ο Άγιος Νικόλαος προήλθε από τη συνοικίση διαφόρων μικροσυνοικισμών της περιοχής, στους οποίους κάποτε προστέθηκαν και πρόσφυγες από την Πελοπόννησο. Ετσι

— Το ύψωμα Βέτρυνο: βρίσκεται σε απόσταση μισής ώρας με τα πόδια στα Ν.Δ. του χωριού. Διακρίνονται οι βαθιές οχυρωματικές τομές της ακρόπολης και του αρχαίου οικισμού. Από το Βέτρυνο (υψόμ. 216 μ.) έχουμε μια μοναδική θέα όλης της περιοχής, από τον Τορωναίο ως το Σιγγιτικό κόλπο.

— Ο Πύργος: βρίσκεται σε απόσταση 2,5 χλμ στα Β.Α. του χωριού. Η μετάβαση μπορεί να γίνει με αυτοκίνητο, σε χωματόδρομο καλής βατότητας. Στην περιοχή του Πύργου υπήρχε ένας σημαντικός σταθμός στη σελ. 4)

ΧΝΟΥΔΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΩΣΤΑΣ ΔΕΚΟΣ & ΥΙΟΣ

Ο. Ε.

Λ. Ιωνίας 319 - Ανω Πατήσια
Τηλ. 2512566

ΕΜΠΟΡΙΑ - ΑΝΤΛΗΣΙΣ
ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΑΓΚΑΝΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΥΒΑΚΗΣ

Λ. Αθηνών 22 - Νίκαια
Τηλ. 5611 820 - 5612 174
Οικ. 4903 514

ΑΘΗΝΑ Δ. ΤΣΑΤΣΑΡΩΝΗ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Σοφοκλέους 4 (8ος όροφος)
Γραφεία 10-11 Αθήνα 105 59
Τηλ. 3210459-3246560-3242245

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΑΝΔΡΙΚΕΣ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΞΟΝΙΚΗΣ
Σωκράτους 27 και Χαροκόπου
Καλλιθέα - Τηλ. 9510643

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΕΛΑΒΑΜΕ....

ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ....

'Οπως κάθε φορά, έτσι και τώρα, παίρνοντας το τελευταίο φύλλο του Ιανουαρίου 1985, της έφημερίδας μας, «Τα Χαλκιδικιώτικα Νέα», χάρηκα διαβάζοντας ορισμένες δραστηριότητες του Συλλόγου μας. Είναι πράγματι ένα μέσον που μας ενώνει δύος περισσότερο, και ήταν δύνατος πετυχημένη η ιδέα του Προέδρου και παιδικού μου φίλου κ. Νικ. Κ. Μπότη για την έκδοση αυτού του μέσου επικοινωνίας.

Μαζί λοιπόν με τα συγχαρητήριά μου τον Πρόεδρο, θα ήθελα να συγχαρώ με δύο λόγια και έναν αξιόλογο συμπατριώτη μας, τον κ. Αντώνη Μπαμπούνη από Στρατονίκη. Είναι ένας θαυμάσιος καλλιτέχνης, που τον θαύμασα κυριολεκτικά διέποντάς τον να αποδίδει τόσο υπέροχα μαζί με τρεις άλλους εξαίρετους καλλιτέχνες το έργο του κ. Χρήστου Δοξαρά στο θέατρό τους «Μοντέργοι Καιροί».

Λυπάμαι και ας μου το συγχωρήσει αυτό ο καλός φίλος Αντώνης που δεν είχα αγκαλώψει γιαρίτερα το ταλέντο του. Είμαι πλέον μια φανατική θαυμάστρια του. Μπράδο!

Ευχαριστώ για τη φιλοξενεία.

ΚΑΙ Η ΠΑΝΤΑΖΗ - ΜΠΟΝΕΛΛΙ

ΓΑΜΟΙ

— Παντρεύτηκε ο Κώστας Χρ. Γκιάτας από τα Στάγειρα και πήρε γυναίκα από το Παλαιοχώρι. — Ο Γιώργος Αστερ. (Στεργιούδη) Καραντώνας πήρε γυναίκα από το Παλαιοχώρι. — Ο Νικ. Γαλιούρης από το Στρατώνι με τη Μαρία Συνάφη παντρεύτηκαν στις 19.1.1985.

Στους νεόγυμφους ευχόμαστε αγάπη και ευτυχία.

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ

Πρόκειται για παντρευτούν:

- Γεώργιος Γεωργαδάκης με τη Δέσποινα Κασάπα στις 18-4-85 ημέρα Πέμπτη και ώρα 7 μ.μ. στην Αγία Φωτεινή Νέας Σμύρνης.
- Δημησθένης Κακλαμάνος από το Νεοχώρι με τη Σοφία Φασίτσα από τα Στάγειρα, στο Νεοχώρι στις 15-4-85.
- Νικόλαος - Οδυσσέας Πλανάκης από το Στρατώνι στις 15-4-85 στο Στρατώνι.
- Νικόλαος Λάμπρου Στρατηγάκης με την Αλεξία Θανάση Σονίκη στο Γομάτι στις 21 Απριλίου, γιορτή του Αγ. Θωμά, ημέρα Κυριακή και ώρα 6 μ.μ.

Στους μέλλοντες γαμιδρούς και γύφες ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Σωτήρη Θωμά, Δημάρχου Ιερισσού, απέκτησε αγοράκι.
- Το ζεύγος Θανάση Παπανικολάου, γιατρού, Συμβούλου του Συλλόγου μας, απέκτησε κοριτσάκι.
- Το ζεύγος Ζήση Βεργαδάκη από τα Στάγειρα, απέκτησε κοριτσάκι.
- Ευχόμαστε σε δύος να τους ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε η Ρούλα Σακκελάρης από την Ιερισσό.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

τικός προϊστορικός οικισμός που απλωνόταν πάνω σε μια μικρή βραχώδη χερσόνησο, παρόμοια με τη Λήκυθο της Τορώνης. Ο οικισμός αυτός εξελίχθηκε τα κλασικά χρόνια σε πόλισμα, που πρέπει να ήταν η Σίγγος, από την οποία και ονομάστηκε ο κόλπος Σιγγιτικός. Η Σίγγος πρέπει να ήταν αποικία Χαλκιδέων. Αναφέρεται από τον Ηρόδοτο ανάμεσα στις πόλεις που στρατολογήθηκαν από τον Ξέρην. Μετά τα μηδικά έγινε μέλος της Αθηναϊκής Συμμαχίας. Οι κάτοικοι της έλαβαν μέρος στον αποικισμό της Ολύνθου, έπειτα όμως από τη Νικεία ειρήνη (421 π.Χ.) επέστρεψαν και εγκαταστάθηκαν πάλι στην πατρίδα τους. Από πρόχειρες αρχαιολογικές παρατηρήσεις προκύπτει ότι η πόλη πρέπει να ζούσε και στα ελληνιστικά χρόνια. Από την αρχαία πόλη διακρίνονται καλά τα κρηπιδώματα φορτοεκφόρτωσης στη βόρεια ακτή της χερσονήσου.

Τον 14 αι. υπήρχε στη χερσόνησο η Μονή Αγίου Νικολάου του Χρυσοκαμάρου, η οποία ήταν μετόχι της μονής Ξενοφώντος. Από το κτιριακό συγκρότημα σώζεται σε ερειπιώδη κατάσταση ο πύργος (από τον οποίο πήρε το όνομα η περιοχή) και τα θεμέλια των κελιών πάνω στην κορυφογραμμή της χερσονήσου. Υποθέτουμε ότι το χωριό πήρε το όνομά του από τη μονή του Αγ. Νικολάου.

— Ο δρόμος Παναγίας: είναι το λιμάνι του Αγίου Νικολάου, από τον οποίο απέχει 4 χλμ. Το όνομά του το οφείλει στο ναό της Παναγίας, ο οποίος υπάρχει εκεί από τα βυζαντινά χρόνια. Ο σημερινός ναός ανακατασκευάστηκε γύρω στο 1970. Ο προηγούμενος ήταν κτίσμα των αρχών του 19ου αι. αλλά και κείνος είχε κτιστεί στη θέση παλιότερου ναού. Στον δρόμο καταστράφηκε και βυθίστηκε από γαλλικό πολεμικό το 1854 το πλοίο που μετέφερε τα εφόδια του επαναστατικού σώματος του Τσάμη Καρατάσου. Σήμερα ο δρόμος Παναγίας, είναι σκάλα αλιευτικών και εκδρομικών πλοιαρίων για το Αγ. Όρος.

— Οσοι αγαπούν την πεζοπορία, μπορούν να περπατήσουν την κορυφογραμμή από το Βέτρυνο ως τη βραχώδες βουνό Βραχωτό (υψόμ. 492 μ., διάρκεια μετάβασης μιάμιση ώρα), από την κορυφή του οποίου μπορούν να απολαύσουν τη θέα των τριών χερσονήσων και της κεντρικής Χαλκιδικής. Στη μέση της διαδρομής, βρίσκεται το ξωκλήσι του Αγ. Γεωργίου, όμορφο δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα.

— Όσοι αγαπούν την πεζοπορία, μπορούν να περπατήσουν την κορυφογραμμή από το Βέτρυνο ως τη βραχώδες βουνό Βραχωτό (υψόμ. 492 μ., διάρκεια μετάβασης μιάμιση ώρα), από την κορυφή του οποίου μπορούν να απολαύσουν τη θέα των τριών χερσονήσων και της κεντρικής Χαλκιδικής. Στη μέση της διαδρομής, βρίσκεται το ξωκλήσι του Αγ. Γεωργίου, όμορφο δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα.

ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΑΚΤΕΣ ΓΙΑ ΜΠΑΝΙΟ
Η Σαλονικιού (4 χλμ. προς τα Ποργαδίκια), ο Πύργος, η Τρανή Αμμούδα (ανάμεσα στον δρόμο της απαναγίας και τον Πύργο), ο δρόμος Παναγίας.

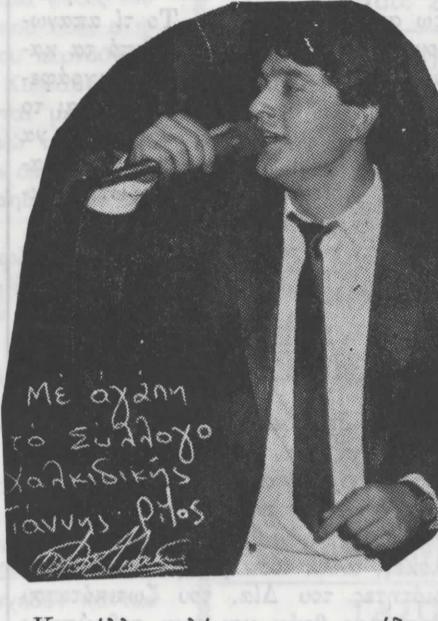
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΣΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
— 27 Ιουλίου: το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής (Ας σημειωθεί ότι ο Αγιος Νικόλαος έχει ενοριακό ναό στο όνομα του Αγίου Γεωργίου, αλλά πολιούχο θεωρούν την Αγία Παρασκευή). Επίσης τιμούν ιδιαίτερα τους Αγίους Θεοδώρους, τους οποίους πανηγυρίζουν στο ναό της Παναγίας στον Όρομ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
Οι Αγιουνικόλατες έχουν παράδοση στο καλό κρασί και τσίπουρο. Πρόσφατα, άρχισε να λειτουργεί συνεταιρικό εμφιαλωτήριο. Ακόμη όλα προϊόντα είναι το μέλι, ελαιοκομικά, ψάρια, κλπ.

Ξαφνικά, ήρθε ο τουρισμός, που βρήκε στον Άγιο Νικόλαο, πανέμορφες ακροθαλασσιές και καταπράσινες πευκόφυτες βουνοπλαγιές. Ετσι, πήρε η περιοχή τουριστική ανάπτυξη που ξάφνιασε τους Νικολάτες.

Στη μαγευτική Βουρβουρού, η Πανεπιστημιούπολη με παραδοσιακές βίλες καθηγητών, πιο πέρα, ο οικισμός των γιατρών και σε δύτη την παραλία ιδιωτικές βίλες σε παραδοσιακό ρυθμό. Τα χωράφια και ελαιώνες πήραν τεράστια αξία και οι Νικολάτες γέμισαν από λε-

ΚΑΙ ΆΛΛΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

Και άλλο ταλέντο στο τραγούδι που εξελίσσεται γρήγορα. Πρόκειται για το Γιάννη Ρήτο από τη Στρατονίκη, που τραγουδάει στη Θεσσαλονίκη στο Κέντρο «Καντάδα» στην οδό Μιαούλη 2 στην Αρετού. Τηλ. 412050.

Μάθαμε ότι ήρθε στην Αθήνα για Δισκού. Τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και επιτυχίες.

ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΕΣ ΙΣΤΙΟΠΛΟΟΥΣ

— Πρόκειται για τον Αρναϊώτη Κώστα Πάχτα γιό του Παναγιώτη ο οποίος με την αδελφή του Τιτίνα (Σταματία) ασχολούνται ερασιτεχνικά με την ιστιοπλοΐα, διαθέτοντες και ιδιόκτητο σκάφος ανοικτής θάλασσας το «ΤΙΤΙΝΑ».

Έλαβαν μέρος σε πολλούς αγώνες όπου και διακρίθηκαν. Το 1982 ο Κώστας κέρδισε τον αγώνα των Φλεβών. Και για τους δύο ιστιοπλόους μας το περιοδικό «Θάλασσα και Γιώτιγκ» στο τεύχος του Νοέμβρη έκαμψε ρεπορτάζ με τα καλλίτερα λόγια, με φωτογραφίες των στο σκάφος.

Ο Κώστας ασχολείται και με τις χιονοδρομίες όπου διακρίνεται. Αξίζει να συγχαρούμε τους πατριώτες μας αυτούς και να τους ευχηθούμε και άλλες επιτυχίες.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

κατέλαβαν την Όλυγο. Η Χαλκιδική Συμμαχία σύντομα αγαστούσηκε, αν και αυτή τη φορά βρέθηκε παγιδευμένη αγάμεσα στις δύο αντίπαλες «υπερδυνάμεις» εκείνου του καιρού, τη Μακεδονία και την Αθήνα. Όταν, όμως, ανέδηκε ο Φλ